

عنوان مقاله:

الگوی سنجش ریسک حریق در ساختمانهای بلند (مطالعه موردی: منطقه ۴ شهر تهران)

محل انتشار:

پنجمین همایش و نمایشگاه بین المللی آتش نشانی و ایمنی شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهدی حق طارونی - کارشناس پیشگیری حریق، دانشگاه جامع علمی کاربردی سازمان آتش نشانی تهران

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت در دهه های اخیر، بالا رفتن ارزش زمین و محدودیت اراضی شهری موجب گسترش ساخت و ساز بناهای بلند مرتبه در کلانشهرها شده است. توجه ویژه به مقوله ایمنی در برابر سوانح در ساختمان های بلند مرتبه که تعداد زیادی جمعیت را در خود جای می دهند حائز اهمیت است. بدون شک اولین گام در راستای کنترل حوادث، آنالیز دقیق آنها به منظور شناسایی علل ریشه ای می باشد. در این راستا شناخت ریسکهای حریق و اهمیت آنها یک گام مهم به منظور حفظ ایمنی حریق در ساختمانهای بلند است. پژوهش حاضر با هدفی کاربردی به دنبال سنجش ریسک حریق در ساختمانهای بلند می باشد و در قالب پژوهشی توصیفی- تحلیلی، ابتدا ۲۴ عامل موثر در ریسک حریق ساختمان های بلند را شناسایی نمود. در ادامه به منظور بررسی اهمیت عوامل با نظر سنجی از خبرگان و ارزیابی در قالب روش تحلیل سلسله مراتبی فازی انجام گردید. براساس نتایج بدست آمده چهار عامل بار متحرک حریق، دسترسی، ارزش محل و ارتفاع بیش از یک سوم اهمیت را به خود اختصاص داده اند. در انتها نیز سنجش ریسک حریق نیز براساس اسناد سازمان آتش نشانی و نظرات کارشناسان برای ساختمانهای بلند در نواحی متفاوت انجام شد. در این راستا روش میانگین ساده وزنی (SAW) جهت تحلیل اطلاعات استفاده شده است. و نتایج حاکی از ریسک بالاتر ساختمانهای تجاری و مسکونی در مقایسه با دیگر ساختمانها است.

کلمات کلیدی:

ریسک حریق، ساختمان بلند، تحلیل سلسله مراتبی فازی، میانگین ساده موزون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1518622>

